

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 38.

Tolste Session.

24de Møde.

Lovsdagen den 10de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Derefter fattedes Lovforslaget i sin Heelhed under Forhandling.

Ordføreren: Saaledes som Lovforslaget nu er blevet affattet, er det i en vis Henseende at betragte som høist tilfredsstillende. Det fyldestgjør fuldstændig det Krav, som af Krigsbestyrelsen er stillet. Det giver ikke blot, hvad der er ønsket, men endogsaa Mere. Forsaavidt vilde der altsaa kunne være et begrundet Ønske om, at Loven maatte kunne gaae igjennem. Det er imidlertid ikke det Standpunkt, hvorfra Sagen her bør betragtes, og hvormeget jeg end beklager det, seer jeg mig dog nødsaget til at maatte stemme imod Lovens Antagelse. Jeg maa dog tillade mig efter den Stilling, hvori jeg befinder mig, ganske kort at motivere mit Votum. Jeg vil nu først kunne henvisse til Udvalgets, iøvrigt korte Betænkning, og blot beraabe mig paa — om jeg saa maa sige — den formelle Side af Sagen, nemlig at Loven, saaledes affattet, som den foreligger, staaer i den bestemteste Strid med den Grundtanke, hvorpaa Commissionens Arbejde hviler, og væsentlig har forrykket Standpunktet for hele Betragtningen af Sagen. Det skal jeg ikke dvæle ved, thi det er dog andre og mere afgjørende Betragtninger, der for mig ere de ledende. Det første Spørgsmaal, som ved Love af denne Art nødvendig maa foreligge og fordrer en bestemt

og skarp Besvarelse, er det, om den er overeensstemmende med Grundloven. Grundloven kender kun til Expropriation naar Almeenvællet kræver det, og forsaavidt Almeenvællet maatte kræve den, kun naar fuldstændig Erstatning gives. I ingen af disse to Henseender kan jeg nu indrømme, at Lovforslaget fyldestgjør, hvad der med Rette burde fyldestgjøres. Hvis Kjøbenhavn bliver at betragte som en aaben By, er det vel muligt, at den samme Udvidelse, som denne Lov tilsigter, ogsaa da vil findes at maatte gjøres til Gjenstand for et enkelt Expropriationslov. Det er vel muligt, at ogsaa de sanitaire Hensyn maatte være saa fremherskende, at man ingenlunde vil kunne blive staaende ved blot at expropriere til Gader og Pladser og hvad der ligefrem vil være at anvende til offentlig Brug. Det er muligt at en mere almindelig Expropriationslov, strakt over den største Deel af det hele Terrain, maatte blive anseet som uundgaelig fornøden. Men det vil efter min Overbeviisning være umuligt at give Expropriationen det Omfang, som den nu har faaet. Da vilde træde frem med fuld Styrke de Indvendinger, som en æret Landstingsmand i min Nærværelse (Simon) ved Sagens forrige Behandling gjorde. Da vil det være umuligt at medtage saadanne Grunde, der ikke ville komme til at træde i Conflict med den ublæste Byggeplan. At der gives Saadanne, er ubestrideligt. Den samme ærede Landstingsmand meente, at der selv for det lille Stykke af Arbejdsplanen, af hvilken en Skitse er meddeelt Landstinget, var endeel saadanne Grunde — jeg maatte den Gang gøre Indvending mod dette Udtryk og begrænsede det til 1 eller 2 Grunde — men i